

หอพักคนไข้ หัวใจธรรม

ความเชื่อและศรัทธาหลายคนกล่าวว่าเป็นพลังอันแรงกล้า รักษาเยียวยาจิตใจให้พ้นจากทุกขโรคได้ แม้ว่าวิทยาศาสตร์และการแพทย์ในปัจจุบันจะเจริญไปมากแล้ว แต่การรักษาเยียวยาสภาพจิตใจด้วยวิถีพุทธก็ยังคงเป็นยาขนานเอกของไทยมารุ่นต่อรุ่น หลายโรงพยาบาลผสมผสานวิถีพุทธเข้ากับการรักษาพยาบาล เสมือนการเยียวยาร่างกายและจิตใจไปพร้อมๆ กัน

ดูแลคนไข้ ด้วยหัวใจวิถีพุทธ

จุดเริ่มต้นของการนำธรรมะเข้ามาบำบัดดูแลหัวใจคนไข้ในหอพักผู้ป่วย ณ ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตนฯ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี เกิดจากความศรัทธาในพระพุทธศาสนาของแพทย์พยาบาลและบุคลากรส่วนใหญ่ที่ปฏิบัติงานภายในอาคารสมเด็จพระเทพรัตนฯ แต่บทบาทสำคัญในการดูแลคนไข้ด้วยหัวใจวิถีพุทธนั้น คงจะฟังดูแปลกหูไม่น้อยเมื่อมีหลายคนเดินเข้ามาถามหาสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่พึ่งทางใจ แล้วเจ้าหน้าที่จะชี้บอกทางให้เดินไปที่หน่วยการเงิน

“โดยปกติแล้วหน้าที่ดูแลคนไข้ นั้นเป็นหน้าที่ของพยาบาล ถึงแม้เราเป็นเพียงหน่วยงานสนับสนุน แต่ก็สามารถดูแลคนไข้ได้เหมือนกัน เพราะการดูแลจิตใจเป็นเรื่องสำคัญ” คุณหทัยชนก มิตรประเสริฐ รักษาการหัวหน้างานคลังกล่าวสั้นๆ ก่อนจะเล่าถึงที่มาที่ไปของ “หน่วยการเงินและพระพุทธศาสนา” ที่หลายคนพูดที่เล่นที่จริงจังจนติดหู

“โดยส่วนตัวแล้วเชื่อเสมอว่าใจเรานั้นต้องเป็นสุขก่อน ถึงจะมอบความสุขให้กับคนอื่น ๆ ได้ เมื่อใจเรามีความสุขแล้วจึงอยากหยิบยื่นและแบ่งปันความสุขเหล่านี้ให้กับคนรอบข้าง”

เมื่อก้าวเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะรักษาการหัวหน้างานการคลัง ซึ่งเป็นงานที่จัดได้ว่าต้องมีระเบียบในการทำงานค่อนข้างสูง จึงไม่ยากให้บรรยากาศของการทำงานตึงเครียดจนเกินไป อยากหาอะไรสักอย่างที่สร้างบรรยากาศให้อบอุ่นราวกับว่าทุกคนเป็นครอบครัว จึงจัดมุมโต๊ะหมู่บูชาพระเล็กๆ เพื่อให้พนักงานทุกคนได้กราบไหว้สักการะกันก่อนเริ่มงาน นานวันเข้าครอบครัวก็ใหญ่ขึ้นมีเพื่อนพี่น้องที่จากต่างแผนกเข้ามาสวดมนต์ทุกเช้าก่อนเริ่มงาน และไม่นานก็เริ่มมีคนไข้และญาติผู้ป่วยขอเข้ามาสักการะเพื่อบรรเทาความทุกข์ในใจ ยามเจ็บป่วยคนไข้ที่ต้องพักรักษาตัวอยู่โรงพยาบาลเป็นเวลานานๆ คนไข้บางคนเคยชินกับการต้องตื่นมาใส่บาตรทุกวัน เราจึงนิมนต์พระภิกษุมารับบาตรถึงเตียงคนไข้ทุกๆ วันศุกร์ เพราะเชื่อว่าอย่างน้อยๆ สภาพจิตใจของคนไข้จะดีขึ้น ญาติคนไข้ก็ดีขึ้นด้วย

“ คนไข้บางคนนอนซึมทั้งวัน แต่พอพระเดินเข้ามาที่เตียง กลับลุกขึ้นตักบาตรได้ด้วยตัวเอง ยิ้มแย้มแจ่มใส ”

มีเคสหนึ่งคนไข้ผ่าตัดหัวใจ อาการทรุดหนัก คนไข้ทำอะไรไม่ได้ ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ คนไข้ก็ท้อแท้ ญาติคนไข้ก็ท้อถอย หหมดกำลังใจ ทางเราจึงนิมนต์หลวงพ่อไปพิจารณาคนไข้ โดยอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุไปให้คนไข้สักการะด้วย ครั้นเมื่อหลวงพ่อแสดงธรรมและสอนวิธีเจริญภาวนา คนไข้ก็นำไปปฏิบัติจริงระหว่างที่นอนให้ออกซิเจนและใส่เครื่องช่วยหายใจ จากนั้นไม่นานอาการคนไข้ก็ดีขึ้นเรื่อยๆ อย่างไม่น่าเชื่อและหายเป็นปกติในระยะเวลาอันสั้น

นอกจากนี้ที่น่าประหลาดใจคือในผู้ป่วยโรคมะเร็งระยะสุดท้ายที่ใกล้ถึงวาระ ซึ่งโดยปกติมักจะได้รับ ความทุกข์ทรมานจากความเจ็บป่วย เมื่อผู้ป่วยได้เจริญภาวนาและสมาธิตามทีหลวงพ่อสอนแล้ว ยามเมื่อต้องจากไป ก็จากไปด้วยความสงบ ไม่ทุกข์ทรมาน สิ่งนี้ได้เห็นมากับตาตนเอง

ที่นี่เราอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุมาไว้ให้ญาติคนไข้และเจ้าหน้าที่ได้สักการะบูชาเพื่อเป็นสิริมงคล มีตู้พระไตรปิฎก และหนังสือสวดมนต์ที่มีค่าแปล ญาติคนไข้บางคนมาเฝ้าไข้เป็นเวลานานๆ มานั่งอ่าน กลับไปมีพระธรรมคำจูงใจ คลายความเศร้าได้อย่างดี บางคนถึงขนาดรักชาติธรรมอย่างเคร่งครัด บ้างก็หันไปทำนุบำรุง ศาสนาสร้างวัด สร้างกองทุนธรรมเลยก็มี นอกจากนี้ในวันสำคัญต่างๆ ทางศาสนาเราจะให้ความสำคัญกับกิจกรรม ทางศาสนา โดยจะจัดลานธรรมกันบริเวณโถงสมเด็จพระเทพรัตนฯ ชั้น 1 ล่าสุดคืองานพุทธชยันตี ครบรอบ 2600 ปี ทุกๆ กิจกรรมได้รับความสนใจจากพุทธศาสนิกชน คนไข้ ญาติคนไข้ แพทย์ พยาบาลและเจ้าหน้าที่อย่างเนืองแน่น แม้ว่าจะเป็นกิจกรรมในมุมเล็กๆ แต่ได้เห็นรอยยิ้มของคนทุกคน หากนำภาพรอยยิ้มและความสุขนั้นมา เรียงร้อยต่อกัน ติดตั้งบนผนังโรงพยาบาล ป่านนี้ทุกพื้นที่คงเต็มแล้ว รามาธิดีใจที่ได้เห็นรอยยิ้มแบบนี้แม้ว่า จะเป็นสถานที่ของผู้คนที่เจ็บป่วยก็ตาม

บันทึกความสุข

หกโมงเช้าของวันที่ 13 เมษายน 2555 หลวงพ่อที่มารับ
บาตรผู้ป่วยในทุกวันศุกร์ ท่านได้เมตตามารับบาตรเหมือนเดิมแม่จะ
เป็นวันหยุด ฉันซาบซึ้งในความเมตตาของท่านมากจึงกราบเรียนท่าน
ว่า “หลวงพ่อดีวันนี้อาจเป็นวันสุดท้ายของใครบางคนที่จะได้ทำบุญใน
วันสงกรานต์นะคะ” “เพราะอย่างนี้นั่นล่ะหลวงพ่อดีต้องมา” หลวง
พ่อตอบ

ขบวนรถบุปชาติขนาดเล็กที่ส่งยามได้เคลื่อนที่ไปยังห้องพักผู้ป่วยของคุณ์การแพทย์สมเด็จพระ
เทพรัตน ภาพที่เห็นทำให้ฉันปลื้มปีติมาก คนไข้ตื่นเต้นดีใจต่างพูดว่า

“ดีจังเลย ไม่คิดว่าวันสงกรานต์จะได้มีโอกาสทำบุญ ได้สักการะพระบรมสารีริกธาตุ
และสร่งน้ำพระอีกด้วย”

“ขอบคุณมากๆ ที่จัดทุกอย่างให้ สวยจัง”

“พ่อคะ พ่อมีบุญมากเลยนอนป่วยในโรงพยาบาล ยังมีพระบรมสารีริกธาตุให้พ่อสัก
การะที่ห้องด้วย ปีนี้เราก็ได้สร่งน้ำพระด้วยกันนะคะพ่อ”

“โอ้โฮ! ดีจังเลยเป็นบริการพิเศษหรือครับ” ยังมีอีกมากมายที่ภาพความทรงจำเหล่านี้
นั้นยังก้องอยู่ในความทรงจำของฉัน

มีเหตุการณ์สุดประทับใจ วันนั้นฉันยืนอยู่ที่หน้าห้องคุณป้าท่านหนึ่งซึ่ง
ฉันคงไม่อาจจะลืมเหตุการณ์ในวันนี้ได้... ท่านก้มมือให้ฉันเข้าไปใกล้ๆ แล้วยื่นมือ
มาจับฉัน “ขอบคุณมากสำหรับทุกอย่างนะหนู” คุณป้ากล่าวแม้ว่าน้ำเสียงจะอ่อน
แรงเต็มทีด้วยเวลาที่เหลือเนื่องจากอาการที่ป่วยด้วยโรคมะเร็งที่ปอดระยะสุดท้าย แต่
แววตาที่มองฉันทำให้ฉันรับรู้ได้ว่าสิ่งที่ฉันทำนั้น ช่วยให้คุณป้ามีความสุขในช่วงเวลา
สุดท้ายของชีวิตที่เหลือพร้อมหน้าพร้อมตาคนในครอบครัว ปีนี้คงเป็นปีสุดท้ายที่
พวกเขาจะได้มีโอกาสทำบุญและสร่งน้ำพระในวันสงกรานต์ด้วยกัน **ลูกชายของคุณ
ป้าเก็บภาพประทับใจด้วยกล้องดิจิทัล แต่นั่นเก็บภาพเหล่านี้ไว้ที่ใจด้วยจิตอัน
เป็นกุศล**

ขอบคุณรามาริบัติที่ได้ให้โอกาสฉันได้ทำสิ่งที่ดี ฉันบอกกับน้องๆ ใน
แผนกเสมอว่า แม้เราไม่ใช่แพทย์ ไม่ใช่พยาบาล ซึ่งทำหน้าที่รักษาอาการเจ็บป่วย
ของคนไข้ แต่เราสามารถมีส่วนช่วยเหลือคนไข้ในด้านอื่นๆ ได้มากมาย เช่น การ
ให้ความสะดวก รอยยิ้ม และสิ่งทีพวกเขา กำลังทำอยู่เราได้มีส่วนช่วยเหลือด้านจิตใจ
คนไข้ ไม่ว่าจะเราอยู่ส่วนใดของรามาริบัติ

คุณหญิงชนก มิตรประเสริฐ
รักษาการหัวหน้างานคลัง
ศูนย์การแพทย์สมเด็จพระเทพรัตน